

**Szociális és Munkaügyi Minisztérium
Esélyegyenlőségi Főosztály**

BILLUS Daniela
Főosztályvezető
Esélyegyenlőségi Főosztály
Szociális és Munkaügyi Minisztérium

KÖSZÖNTŐ

(Elhangzott az Oktatási és Kulturális Minisztérium által szervezett, *Egyenlőség a tudásalapú társadalomban – Hogyan szélesíthetők a lehetőségek? Amit a nemzeti cselekvési tervekben tanulni lehet* c. hivatalos, nemzetközi Bologna Szemináriumon, 2008. november 10-én.)

Tisztelettel köszöntöm az egybegyűlteket!

Köszönöm a megtisztelő felkérést, hogy a bolognai folyamathoz kapcsolódó esélyegyenlőségi kritériumokról beszélhetek. Közel áll a szívemhez ez a téma, hiszen éveken át segítettem az esélyegyenlőségi szempontok érvényesülését az oktatásban, jelenleg pedig a Szociális és Munkaügyi Minisztérium Esélyegyenlőségi Főosztályának vezetőjeként az esélyegyenlőség átfogóbb érvényesítésén fáradozom.

A bolognai folyamatot nagyon fontosnak tartom abból a szempontból, hogy jelentős törekvéseket látok arra, hogy az esélyegyenlőség kérdésköre sokkal nagyobb súllyal jelenjen meg a felsőoktatásban, mint korábban. A Bolognai Nyilatkozatnak azon kitétele, miszerint az egyetemeknek, főiskoláknak és a felsőoktatásért felelős minisztériumoknak gondoskodniuk kell arról, hogy mindenki egyenlő esélyekkel vegyen részt a felsőoktatásban, egyfajta garanciát jelent arra, hogy a felsőoktatás az utóbbi években kissé meggyengült szociális dimenziói újból megerősödhessenek. És ezek az alapelvek mindannyiunkat arra ösztönözhetnek, hogy a magunk területén folyamatosan tegyünk azért, hogy mindenki egyenlő mértékben férhessen hozzá a tudáshoz. Mindig szem előtt kell tartanunk, hogy ez a jövőnk kulcsa, és egyben záloga is. A tudáshoz való egyenlő hozzáférés nélkül a szociális

kirekesztődés oly méreteket ölthet, amely megállíthatatlanná teszi a társadalom polarizálódását.

Ezért is tartom fontosnak, hogy a bolognai folyamat szociális dimenzióival kapcsolatos nemzeti stratégia és cselekvési terv nagy hangsúlyt helyezzen a diszkrimináció ellenes paraméterek kidolgozására a felsőoktatásban, és persze még fontosabb, hogy ezek a paraméterek a mindennapi életben is érvényesülni tudjanak. Minden előkészítés és szabályozás hiábavaló, ha a gyakorlatban sokak számára elérhetetlen – és sajnos egyre elérhetetlenebbé válik –, hogy részt vehessenek a felsőoktatásban. Hatékony, rugalmas programokra van szükség, melyek lehetővé teszik, hogy a jelenleg alulreprezentált csoportok is diplomát tudjanak szerezni.

Itt említeném meg a Szociális és Munkaügyi Minisztérium és a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány Kuratóriuma két most lezárult, közösen meghirdetett pályázatát. Az egyiket külföldi tudományos, művészeti felsőfokú intézményekben tanulmányokat folytató cigány fiatalok pályázhatják meg, a másikkal pedig azon magyar állampolgárságú cigány hallgatókat támogatják, akik valamely főiskolán, vagy egyetemen az első diploma megszerzéséért nappali tagozaton folytatják tanulmányaikat, és a képzés végén főiskolai vagy egyetemi diplomát szereznek. Az ilyen és ehhez hasonló programokat én nagyon ösztönzőnek gondolom. Remélem, számuk a jövőben növekedni fog, és sikerül elérni, hogy mindazokhoz eljuthasson az információ, akiknek az életén egy-egy ilyen támogatás nagyot tud lendíteni.

Szintén jó példaként tartom számon a Corvinus Egyetem esélyegyenlőségi menedzser képzését. Pont a múlt héten vették át oklevelüket azok a hallgatók, akik első ízben végeztek az egyetemi szintű esélyegyenlőségi menedzser szakon. A Corvinus Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetében végzett hatvan hallgató HEFOP pályázat keretében elnyert támogatással ingyenesen vett részt a képzésben, és a jövőben hátrányos helyzetűeket segítő szakemberként tevékenykedhet. Külön figyelemre méltónak tartom, hogy a több mint 300 jelentkezőből az esélyegyenlőség szempontjai szerint választották ki a hallgatókat. Nemek szerint is arányos volt a kurzus, mert a férfiakat pozitívan diszkriminálták, valamint figyeltek arra is, hogy a halmozottan hátrányos helyzetűeket, fogyatékosokat is kellő számban képviseljék a csoportban, valamint hogy a résztvevők az ország minden részéről érkezzenek. Remélem, hogy ez a hatvan frissen végzett esélyegyenlőségi szakember gyorsan megtalálja

azt a területet, ahol a leghatékonyabban tudja kamatoztatni a tudását, és jelentős mértékben hozzá tud majd járulni az esélyegyenlőség horizontális szempontjainak az érvényesítéséhez.

Azt hiszem, egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy az elkövetkező években jelentős kihívások elé néz majd nemcsak a magyar társadalom, de egész Európa, sőt, az egész világ. Csak párbeszéddel és összefogással, csak együtt tudunk egy élhetőbb világot teremteni. Kívánom a szemináriumon résztvevőknek, hogy a következő másfél napban hatékony, jó párbeszéd alakuljon ki. Munkájukhoz sok sikert kívánok!